

Uit de praktijk

Ervaringen met spitsmuizen

De spits afbijten

De eerste ontmoeting met spitsmuizen in het eerste halfjaar van mijn werkzaamheden bij de afdeling stelde mij duidelijk voor problemen. De bewoners, die na een verblijf van 3 maanden net teruggekeerd waren uit Spanje, ontdekten dat de woning tijdens hun afwezigheid andere bewoners had gekregen. Uitwerpselen onder de radiator in de woonkamer en in de gang verraadden de ongewenste gasten.

Het voorgaande jaar hadden ongenode gasten ook al hun visitekaartje tijdens de vakantie achtergelaten. Toen werd het mysterie niet opgelost en men besloot nu maar eens naar Wageningen te bellen.

Het onderzoek leverde de nodige problemen op. Uitwerpselen, ongeveer net zo groot als rattenkeutels, lagen onder de verwarming en zaten tegen de plinten geplakt. Ondanks een intensieve speurtocht door de woning vond ik de oplossing niet. Ik zette mijn bevindingen op papier en verzamelde enkele uitwerpselen voor nader onderzoek.

„Spitsmuizen” luidde de conclusie van mijn leermeesters. De te brede ventilatievoegen in de buitenmuren boden de spitsmuizen de gelegenheid elke nacht op rooftocht naar insecten te gaan en het huis als hun schuilplaats te gebruiken.

De bewoners werden op de hoogte gebracht, gerust gesteld en geadviseerd om weringsmaatregelen te treffen.

Na deze spits te hebben afgebeten volgden meerdere ervaringen bij onderzoeken naar aanleiding van hinder door spitsmuizen. Een van deze ervaringen wil ik beschrijven.

Spitsvondig

Een bestrijdingsbedrijf bestreed huismuizen in een paviljoen, dat bij een ziekenhuis behoorde. Tijdens één van de controles werden boven het plafond grote hoeveelheden „rattenuitwerpselen” gevonden.

De bestrijding van ratten bleek echter niet in het contract te zijn opgenomen. Men verwees voor deze bestrijding naar de gemeentelijke bestrijdingsdienst.

Warfarin-lokaas werd uitgezet en de voerplaatsen werden tweemaal per week gecontroleerd. Toen de opname na zes weken nog steeds niet verminderde, deed men een beroep op onze afdeling.

Het uitgezette lokaas bleek ook nu weer helemaal te zijn opgenomen. Uitwerpselen lagen boven het plafond en bleken zowel van huismuizen als van... spitsmuizen afkomstig. Door het fijnwrijven van de grootste keutels werden insectenresten aangetoond (spitsmuizen dus).

Nu was de cirkel rond. Niet bruine ratten, maar huismuizen aten van het lokaas. Deze huismuizen waren echter warfarin-resistent, zodat het aantal toenam. De ook aanwezige spitsmuizen eten uiteraard geen granen, maar insecten; hun uitwerpselen worden vaak aangezien voor keutels van bruine ratten.

Het bestrijdingsbedrijf werd geadviseerd een middel op basis van difenacoum of bromadiolon voor de huismuisbestrijding te gebruiken.

Tevens bleek uit onderzoek aan de buitenzijde van het gebouw, dat dit lang niet muisdicht was en ook nu werd geadviseerd om weringsmaatregelen te treffen.

Spitsmuizen moeilijk?

Nee „niet moeilijk”, maar je moet ze enkele keren zijn tegengekomen. Na zo'n ervaring zijn vergissingen bijna uitgesloten en moet er ter „bestrijding” uitsluitend gezocht worden naar effectieve weringsmaatregelen.

P.C. Groebe